

Tuon terveisiä opettajilta.

(Kirjoitettu muistin varaisesti eikä tekstiä ole kirjoitettu puhtaaksi)

Marjut Rouvinen asuu Lappeenrannassa. Tapaan hänen puolisoaan useasti kun käymme samassa uimahallissa allasjumbassa.

Tänä aamuna kysyin mieheltään Marjutista. Seppo kertoi Marjutin olevan Lehmuskodissa ja sanoi ” Lehmuskoti on nyt hyvä paikka Marjutille – ja aika aikaa kutakin”. Kevättalvella oli Marjutin liikkuminen heikentynyt ja nyt on sitten mennyt myös puhe. Kerroin Sepolle, että monet muistivat Marjutia myönteisesti ja kiitollisina häneltä saaduista tarpeista realikoetta ajatellen. Pyysin viemään Marjutille kaikkien meidän terveiset.

Samalla kylällä asuu myös Olavi Petro.

Lähdettyään VYK sta oli hän Nokon sanojen mukaan yllättäen mennyt naimisiin.

Hän on saattanut hautaan vaimonsa ja molemmat poikansa.

Kesällä Olavi sai pahan aivoverenvuodon. Hän puhuu kyllä mutta kaikesta puheesta ei saa selvää.

Nyt siis Marjut Rouvinen ja Olavi Petro ovat saman Armilankadun varrella – Olavi Armilan sairaalassa ja Marjut Lehmuskodissa.

Martti Miettiseen minulla oli syvempi tai monisyisempi yhteys hänen viimeisinä vuosinaan.

Oikeastaan yhteys on jo kauempaa kun maisterin vanhemmat olivat opettajina Utulassa jossa myös minun äitini asui.

He tunsivat toisensa ajalta ennen sotia ja jäi mieleeni kun Noko kuvasi äitiäni

kaunniilla sanoilla... Oli kyllä hyvä, että Arne Moilanen on isäni...

Kävin katsomassa Nokoa pari kertaa viimeisten vuosien aikana. Sain nauhoittaa useita tunteja hänen kertomuksiaan

Vuoksenniskan yhteiskoulusta, Utulasta, Härskiänsaaresta ja monista muista mielenkiintoisista asioista kuten rehtoristamme, rehtorin työuran loppumisesta ja hautajaisista.

Nokon kanssa päädyimme keskustelemaan myös aivan perimmäisistäkin kysymyksistä.

Hän kysyi jossain vaiheessa keskustelua...” riittääkö armo minulle..” Se oli hänelle mieltä askarruttava kysymys ehkä juuri siksi kun hän koki ajallisen elämänsä kulkevan kohti loppua... Keskustelimme asiasta ja sain Raamatun Sanalla vakuuttaa hänelle, että Jumalan armo riittää jokaiselle ... Siihen armoon saa turvautua ja pitääkin turvautua koska Jumalan armo kestää myös viimeisellä portilla.

Siinä yhteydessä minulle palautui mieliini isäni kertomus isoisäni Otto Moilasan hautajaisista jossa paikalla olleitten joukossa oli maisteri Miettisen vanhemmat ja Karoniemen perhe Äitsaaresta.

Karoniemet olivat käyneet Sairalan evankelisen kansanopiston jossa korostettiin sitä kuinka Jumala on tehnyt kaiken valmiiksi ja me saamme kiittäen ottaa vastaan lahjoitetun armon. Kaikki on valmista ja kaikki on tehty Jumalan taholta.

Miettiset taas olivat heränneitä eli körttejä jotka korostivat ajattelussaan Jumalan suuruutta ja ihmisen pienuutta ja armoon turvautumista.

Tämä meille tuttua uskontotunneilta ala Apotti ja Marjut.

Sinulle hyvä koulutoveri voin vakuuttaa kuten vakuutin Martti maisterille. Jumalan armo riittää sinulle ja minulle. Sen armon varassa on hyvä elää tätä päivää ja astua huomiseen.

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon sinun kanssasi nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen